

Pravietisks sapnis

2022.gada 25.septembrī

1.epizode . Katram savs laiks.

Sapnī es pēc ilgiem laikiem devos uz Rīgu, lai piedalītos kādā dievkalpojumā. Es ieradās Rīgas dzelzceļa stacijā agri no rīta. Dievkalpojumam bija jāsākas 9.00. Kad ieskatījos pulkstenī izrādījās, ka mans pulkstenis ir apstājies. Es raudzījos apkārt un jautāju apkārt stāvošiem cilvēkiem pēc pareiza laika. Tomēr dīvaini, ka katrai cilvēku grupīnai bija savs laiks. Izrādās, ka katra cilvēku grupa bija saregulējusi savu laiku pēc sava prāta. Piemēram, vienai grupīnai pašlaik bija 16.30 , kamēr citai bija 14.30 , bet vēl kādai bija 8.30. Tālāk es redzēju, ka katra grupiņa stacijas skatlogos bija izstādījusi savus saregulētus sienas pulksteņus ar savu pašizdomātu laiku. Es sapratu, ka pareizu laiku šeit neuzzināšu, tāpēc devos tālāk.

2.epizode. Rīgas atmoda.

Neuzzinājis pareizu laiku es devos ārā no dzelzceļa stacijas. Pēkšņi es redzu lielu kristiešu pulku, kas dodas uz dievkalpojumu. Es redzu, ka tie dodas un kādu lielu krievu draudzi. Es pievienojos viņu kolonai. Īstenībā es biju atbraucis uz latviešu draudzes dievkalpojumu, bet nu nolēmu doties šajā - krievu kolonā, lai redzētu kur tā mani aizvedīs ? Bija ļoti patīkami atrasties šajā pulkā, jo cilvēku bija daudz. Ļaudis teica, ka Rīgā esot sākusies atmoda. Taču tad es ievēroju, ka pūlis sadalās un izretojās. Tālāk pūlis sadalījās pāros pa divi. Rezultātā no pūļa izveidojās gara rinda, kas gāja cauri visai pilsētai, sadalījušies pāros pa diviem cilvēkiem. Gājiena vadītāji sauca : mums ir jāatstāj iespaids uz cilvēkiem !..mums ir jāatstāj iespaids !..Es sapratu, ka gājiens īstenībā ir tāds kā šovs, lai demonstrētu atmodu, taču tā nav pati atmoda. Es taču biju atbraucis uz latviešu dievkalpojumu, tāpēc nolēmu doties atpakaļ un meklēt latviešu dievkalpojumu.

3. epizode. Mārcis Jencītis un viņa vaboles.

Kad aizgāju no krievu draudžu procesijas, es devos atpakaļ cauri stacijas tunelim, kad sev priekšā ieraudzīju mācītāju Mārci Jencīti. Mācītājs aicināja apkārt stāvošos savākt priekš viņa izsmēķus, kas mētājās apkārt atkritumu urnām. Jencītis teica, ka viņš nesmēķē, bet viņam esot vajadzīga tabaka, lai labāk augtu viņa vaboles. Izrādās, ka mācītājs mājās nodarbojās ar vaboļu audzēšanu. Jencītis teica: "Vabolēm ir jābūt lielām un gaļīgām!" Es tikai nesapratu, kāpēc šim nolūkam viņam vajag tabaku? Vai viņš tabaku izmanto, lai barotu vaboles?!.. (Varbūt izsmēķi nozīmē, ka māc. Jencītis saviem politiskiem mērķiem ir gatavs vākt kopā "atkritumus no pasaules" lai veidotu kaut ko jaunu treknu vaboļu izskatā??...))

4. epizode. Vanna no Padomju laikiem.

Tālāk sapnī es atrados dzīvoklī pie kāda kristieša, kurš arī šobrīd ir aktīvs kādā no politiskām partijām. Es joprojām gribēju tikt uz latviešu dievkalpojumu, taču pirms dievkalpojuma gribēju ieiet dušā. Kristietis man gatavoja vannu, kur es it kā varēšot nomazgāties. Taču dīvaini, ka vanna bija veca un ļoti sarūsējusi, vēl no Padomju laikiem. Tā bija tik melna, ka ūdens tajā izskatījās melns. Turklāt, ūdens tecēja tik lēni, ka es sapratu, ka nepaspēšu nomazgāties līdz dievkalpojuma sākumam. Vēl es ieraudzīju, ka kristietis tajā sarūsējušajā vannā bija sametis kaut kādu netīro veļu. Tā es sapratu, ka nekāda mazgāšanās šajā vietā man nesanāks. (Partija, kurā šis kristietis darbojās, tiešām, ir ļoti apšaubāma, kur mazgā netīro veļu.) P.S. Problēma ir tā, ka kristiešiem nav savas partijas. Tie ir spiesti pievienoties pasaules cilvēkiem un viņu vērtībām.